

ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 8 KATOWICE, DNIA 21 MARCA **1946**

Poz. **TREŚĆ:** **Str.**

107
ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1946 r.

w sprawie ograniczenia spożycia potraw mięsnych w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego oraz ograniczenia obrotu handlowego mięsem i jego przetworami pochodzącymi z uboju zwierząt rzeźnych.

(Przedruk z Dziennika Świadczeń Rzeczowych Nr 3 z dnia 26 lutego 1946 r., poz. 7).

Na podstawie art. 3 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej zmienionego dekretem P. K. W. N. z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 49 i Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63), w związku z koniecznością ochrony zwierząt rzeźnych oraz unormowania spożycia mięsa i wszelkich przetworów mięsnych, zarządza się na okres przejściowy co następuje:

§ 1. Zabrania się podawania i sprzedawania potraw mięsnych pod każdą postacią z wyjątkiem potraw z drobiu, ryb, królików i dziczyzny w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego we wtorki, środy i czwartki każdego tygodnia (dni bezmięsne).

§ 2. W pozostałych dniach tygodnia, t. j. w piątki, soboty, niedziele i poniedziałki dozwolone jest podawanie i sprzedawanie posiłków mięsnych w postaci dań gotowanych, smażonych i pieczonych o wadze maksymalnej 200 gramów, z tym, iż dla jednej osoby może być wydawane lub sprzedawane jedno danie mięsne.

Ilość rodzajów potraw z mięsa lub jego przetworów zostaje ograniczona do 4-ch dań określonych w jadłospisie.

§ 3. Wędliny i wszelkie inne przetwory mięsne, podawane w stanie naturalnym lub w postaci gorących potraw, nie powinny w porcjach przekraczać wagi 200 gramów.

§ 4. Przedsiębiorstwami przemysłu gastronomicznego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2 dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322), t. j. restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, stołówki i jadłodajnie.

Przedsiębiorstwami przemysłu gospodniego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1928 r. w sprawie prowadzenia przemysłu gospodniego (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 540).

§ 5. Zabrania się w okresie przejściowym we wtorki, środy i czwartki każdego tygodnia dokonywania wszelkich obrotów mięsem i jego przetworami, pochodzącymi z uboju zwierząt rzeźnych z wyjątkiem obrotu drobiem, rybami, królikami i dziczyzną, a to: w jatkach, sklepach żywnościowych, przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego, straganach ulicznych i t. p.

W dni bezmięsne zakazane jest podawanie, sprzedawanie oraz obrót konserwami mięsnymi.

§ 7. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia (sprzedawca, nabywca, konsument) będą karani po myśli art. 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej, zmienionego dekretem P. K. W. N. z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49 i Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 63) aresztem do 6-ciu miesięcy i grzywną do 500.000 zł lub jedną z tych kar przez władze administracji ogólnej pierwszej instancji. Ponadto orzeka się przepadek przedmiotów, wprowadzonych do obrotu lub przeznaczonych do spożycia wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia i przeznacza się je na reglamentowane wyżywienie ludności.

Orzeczenie karne władzy administracyjnej będzie ogłoszone na koszt skazanego w pismach i wywieszone na drzwiach wejściowych i w oknie wystawowym przedsiębiorstwa.

Trzykrotne ukaranie stanowi podstawę do odebrania koncesji na prowadzenie przedsiębiorstwa na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. w brzmieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468 i Dz. U. R. P. Nr 60, poz 463).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski.

108
ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 15 marca 1946 r.

w sprawie dni bezmięsnych

Na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1946 r. (Dz. Św. Rzecz. Nr. 3. poz. 7, z dnia 26. II. 1946 r.) zarządzam na okres przejściowy co następuje:

§ 1.

Zabrania się podawania i sprzedawania potraw mięsnych pod każdą postacią z wyjątkiem potraw z drobiu, ryb, królików i dziczyzny w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego *we wtorki, środy, i czwartki każdego tygodnia* (dni bezmięsne).

§ 2.

W pozostałych dniach tygodnia, t. j. w piątki, soboty, niedziele i poniedziałki dozwolone jest podawanie posiłków mięsnych w postaci dań gotowanych, smażonych i pieczonych o wadze maksymalnej 200 gramów, z tym, iż dla jednej osoby może być wydawane lub sprzedawane tylko jedno danie mięsne.

Ilość rodzajów potraw z mięsa lub jego przetworów ograniczona zostaje do 4 dań w jadłospisie.

§ 3.

Wędliny i wszelkie inne przetwory mięsne, podawane w stanie naturalnym lub w postaci gorących potraw, nie powinny w porcjach przekraczać wagi 200 gramów.

§ 4.

Przedsiębiorstwami przemysłu gastronomicznego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2 dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322), t. j. restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, stołówki i jadłodajnie.

Przedsiębiorstwami przemysłu gospodniego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa wymienione w p. 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1938 r. w sprawie prowadzenia przemysłu gospodniego (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 540).

§ 5.

Zabrania się w okresie przejściowym *we wtorki, środy i czwartki* każdego tygodnia dokonywania wszelkich obrotów mięsem i jego przetworami, pochodzącymi z uboju zwierząt rzeźnych z wyjątkiem obrotu drobiem, rybami, królikami i dziczyzną, a to: w jatkach, sklepach żywnościowych, przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego, straganach ulicznych i t. p.

W dni bezmięsne zakazane jest podawanie oraz obrót konserwami mięsnymi.

§ 6.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia (sprzedawca, nabywca, konsument) będą karani po myśli art. 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej, zmienionego dekretem P. K. W. N. z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 49 i Dz. U. R. P. Nr. 12. poz. 63) *aresztem do 6-ciu miesięcy i grzywną do 500.000 zł* lub jedną z tych kar przez powiatowe władze administracji ogólnej. Ponadto orzeka się przepadek przedmiotów, wprowadzonych do obrotu lub przeznaczonych do spożycia wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia i przeznacza się je na reglamentowane wyżywienie ludności.

Orzeczenie karne władzy administracyjnej będzie ogłoszone na koszt skazanego w pismach i wywieszone na drzwiach wejściowych i w oknie wystawowym przedsiębiorstwa.

Trzykrotne ukaranie stanowi podstawę do odebrania koncesji na prowadzenie przedsiębiorstwa na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. w brzmieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468 i Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 463).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze Województwa Śląsko-Dąbrowskiego od dnia 20 marca 1946 r.

Wojewoda:
(—) A. Zawadzki, Gen. Dywizji

109
ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 16 marca 1946 r.

w sprawie ograniczenia spożycia wyrobów cukierniczych w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego oraz ograniczenia obrotu handlowego tymi wyrobami.

Na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 marca 1946 r. (Dz. Św. Rzecz. Nr 4 poz. 14 z dnia 11 marca 1946 r.) zarządzam na okres przejściowy co następuje:

§ 1.

Zabrania się podawania i sprzedawania wyrobów cukierniczych (wszelkiego rodzaju ciastka, torty, pączki, faworki, pierniki i ciasta) w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego *we wtorki, środy, czwartki i piątki każdego tygodnia.*

Wyłącza się z powyższych ograniczeń podawanie i sprzedawanie bułek, wypieczonych z ciasta sporządzonego z mąki pszennej nie niżej 70 proc. bez domieszki tłuszczów, cukru i mleka.

§ 2.

Przedsiębiorstwami przemysłu gastronomicznego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2 dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57 poz. 322), t. j. restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, stołówki i jadłodajnie.

Przedsiębiorstwami przemysłu gospodnego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa wymienione w art. 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1938 r. w sprawie prowadzenia przemysłu gospodniego (Dz. U. R. P. Nr 80 poz. 540).

§ 3.

Zabrania się w okresie przejściowym *we wtorki, środy, czwartki i piątki każdego tygodnia* dokonywania wszelkich obrotów wyrobami, wymienionymi w p. 1, w sklepach, przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego, straganach ulicznych i t. p.

§ 4.

Powiatowe władze administracji ogólnej mogą zmienić na inny dzień tygodnia dnie wyznaczone w § 1, ust. 1 i w § 3 niniejszego rozporządzenia, jeżeli na jeden z tych dni przypada dzień świąteczny lub przedświąteczny lub targowy w danej miejscowości.

§ 5.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia (sprzedawca, nabywca, konsument) będą karani w myśl art. 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej zmienionego dekretem P. K. W. N. z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 49 i Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 63) *aresztem do 6 miesięcy i grzywną do 500.000,— zł* lub jedną z tych kar przez powiatowe władze administracji ogólnej I-szej instancji. Ponadto orzeka się przepadek przedmiotów wprowadzonych do obrotu lub przeznaczonych do spożycia wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia i przeznacza się je na reglamentowane wyżywienie ludności. Orzeczenie karne władz administracyjnych będzie ogłoszone na koszt skazanego w pismach i wywieszone na drzwiach wejściowych i w oknie wystawowym przedsiębiorstwa.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze Województwa Śląsko-Dąbrowskiego od dnia 20 marca 1946 roku.

Wojewoda: (—) A. Zawadzki, Gen. Dyw.

110
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 17 marca 1946 r.

w sprawie unormowania obrotu mięsem, wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi oraz znormalizowanego wyrobu wędlin i innych wyrobów wędliniarskich.

Na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 marca 1946 r. (Dz. Św. Rzecz. Nr 4 poz. 13 z dnia 11. III. 46 r.) zarządzam na okres przejściowy co następuje:

§ 1.

Mięso, pochodzące z uboju zwierząt rzeźnych, przeznaczone do sprzedaży lub innego obrotu dla spożycia, może być sprzedawane w miejscach obrotu i sprzedaży mięsa, którymi są wyłącznie:
1. hale mięsne (hurt),
2. sklepy rzeźnicze (jatki),
3. sklepy (jatki) z mięsem końskim,
4. tanie jatki.

Zezwala się w miejscach sprzedaży mięsa na sprzedaż dziczyzny w kawałkach i bitego ptactwa oskubanego.

§ 2.

Wyrób wędlin oraz innych wyrobów wędliniarskich, wymienionych w § 5 i przeznaczonych do sprzedaży lub innego obrotu dla spożycia, odbywać się może w wytwórniach wędliniarskich lub wytwórniach przetworów mięsnych.

§ 3.

Wędliny oraz wyroby wędliniarskie, wymienione w § 5, przeznaczone do spożycia i znajdujące się w obrocie, muszą być przez wytwórców zaopatrzone we własne plomby firmowe wytwórcy, niezależnie od tego czy stanowią własny wyrób czy też obcy.

Na żądanie władz administracyjnych i właściwych organów kontrolnych dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku obowiązani są sprzedawcy wykazać się dowodami zakupu i pochodzenia posiadanych wędlin oraz innych wyrobów wędliniarskich.

§ 4.

Zabrania się w okresie przejściowym wyrobu i obrotu następującymi rodzajami wędlin i wyrobami wędliniarskimi:

kiełbasa: serbska, moskiewska, tyrolska, litewska, królewska, węgierska, krakowska sucha, jałowcowa, krajana sucha, krajana surowa, wiejska sucha,
kiełbaski: dwudziestki, dziesiątki, piątki,
rolada: ozorowa, z prosięcia, francuska, ryjkowa, figowa,
salami: włoskie, węgierskie, niemieckie,
polędwica łososiowa, słonina węgierska, boczek faszerowany, schab pieczony, zylc.

§ 5.

Zezwala się na wytwarzanie oraz dopuszcza się do obrotu następujące rodzaje wędlin i wyrobów wędliniarskich o oznaczonej zawartości składników odżywczych:

	wieprzowiny chudej	tłuszczu	wołowiny
kiełbasa popularna o zawartości	70 %	5 %	25 %
„ zwyczajna o zawartości	65 %	25 %	10 %
„ krakowska o zawartości	90 %	5 %	5 %
„ serdelowa o zawartości	55 %	30 %	15 %
„ metka o zawartości	90 %	5 %	5 %
„ mortadela i parówki o zaw.	90 %	5 %	5 %
kiszka podgarlana o zawartości	(wołowe kołduny, wątroba, głowizna, nogi, kasza)		
kiszka wątrobiana o zawartości	(wątroba, kasza, 20 % tłuszczu twardego z karków nietopnistych)		
kiszka kaszana o zawartości	(kasza, krew, produkty poubojowe)		
salceson włoski o zawartości	(krew, głowizna, skórki, nóżki, ozorki, serca)		
salceson krwisty o zawartości	(krew, głowizna, skórki, nóżki, ozorki, serca)		
boczek wędzony	wygląd i jakość zwyczajna — handlowa bez domieszek		
słonina wędzona	wygląd i jakość zwyczajna — handlowa bez domieszek		
szynki	wygląd i jakość zwyczajna — handlowa bez domieszek		
polędwica	wygląd i jakość zwyczajna — handlowa bez domieszek		

§ 6.

Warunki na jakich dozwolony jest obrót i wprowadzenie w obrót dla spożycia mięsa, wędlin, wyrobów wędliniarskich oraz warunki, jakim muszą odpowiadać wytwarzanie wędlin i miejsca sprzedaży wszystkich powyższych artykułów, określa rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu w Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi (Dz. U. R. P. Nr 92 poz. 643), jeżeli przepisy rozporządzenia nie stanowią inaczej.

Obrót wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi, przeznaczonymi do spożycia, oraz mięsem zwierząt rzeźnych, dziczyzną w kawałkach oraz bitym ptactwem oskubanym w handlu okrężnym na drogach, ulicach, podwórzach, po domach i lokalach publicznych oraz prywatnych, jak również handel tymi produktami na targowiskach, rynkach, straganach i w kioskach ulicznych jest wzbroniony za wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 40 wyżej powołanego rozporządzenia.

§ 7.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl art. 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej, zmienionego dekretem P. K. W. N. z dnia 20 listopada 1944 (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 49, i Dz. U. R. P. Nr 12 poz 63) *aresztem do 6-ciu miesięcy i grzywną do 500.000 zł* lub jedną z tych kar.

Ponadto orzeka się przepadek przedmiotów wprowadzonych do obrotu zarówno w wytwórniach jak i miejscach sprzedaży wędlin, oraz u osób trudniących się puszczaniem wspomnianych przedmiotów w obrót i przeznacza się je na wyżywienie reglamentowane ludności.

Orzeczenie karne władzy administracyjnej będzie ogłoszone na koszt ukaranego w pismach i wywieszone na drzwiach wejściowych i w oknie wystawowym przedsiębiorstwa.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze Województwa Śląsko-Dąbrowskiego od dnia 20 marca 1946 r.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski
wz. (—) Dr Inż. J. Salcewicz, Wicewojewoda

111

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 21 marca 1946 r.

w sprawie zakazu wywozu zboża i jego przetworów z terenu Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Na podstawie zarządzeń Ministrów Administracji Publicznej oraz Aprowizacji i Handlu z dnia 9. VI. 1945 r., poz. 17, art. 1, lit. b) (Dz. Urz. Minist. Aprow. i H. Nr 4 z dnia 25. VI. 1945 r), jak również zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 22. II. 46 r. art. 1 i 13, zarządzam co następuje:

§ 1.

Zabraniam wszelkiego wywozu zboża i jego przetworów z obszaru Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

§ 2.

Wywóz zboża i jego przetworów poza obszar Województwa Śląsko-Dąbrowskiego jest dopuszczalny za zezwoleniami:

a) Ministerstwa Aprowizacji i Handlu (Biura Funduszu Aprowizacyjnego),
b) Ministerstwa Ziem Odzyskanych w odniesieniu do powiatów Śląska Opolskiego.

§ 3.

Zboże i jego przetwory przewożone wbrew niniejszemu zarządzeniu ulegają zajęciu i mają być składane w magazynach: „Społem" — P. C. H. — Spółdzielni Rolniczo-Handlowych wzgl. Okręgowych lub Powszechnych Spółdzielń Spożywców, oraz w magazynach należących do Państwowego Ziednoczenia Przemysłu Młyńskiego, za pokwitowaniami, z których:

a) jedno otrzymuje transportujący,
b) drugie zostaje przesłane do Wojewódzkiego Wydziału Aprowizacji i Handlu wraz z protokółem o zatrzymaniu towaru,
c) trzecie pozostaje we właściwym magazynie.

§ 4.

Zboże i jego przetwory zajęte według § 3 niniejszego zarządzenia pozostają do wyłącznej dyspozycji Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego — Wydział Aprowizacji i Handlu z przeznaczeniem na cele reglamentowanego wyżywienia ludności nierolniczej.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: (—) A. Zawadzki, Gen. Dyw.

112

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

L. dz. II. PP. 144/46 Warszawa, dnia 24 stycznia 1946.

OKÓLNIK Nr 8

w sprawie stronnictw politycznych — legalizacja i zebrania członków.

Do Ob. Ob. Wojewodów i Prezydentów miast Warszawy i Łodzi.

Ponieważ zachodzą wypadki, że podległe mi władze żądają od legalnie istniejących i uznanych stronnictw politycznych (PPR, PPS, PSL, SD, SL i SP) lub też od ich jednostek organizacyjnych (terenowych) przymusowej legalizacji na podstawie prawa o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. nr 94, poz. 808 z 1932 r) lub okazania dowodów takiej legalizacji (zatwierdzonych statutów), przeto wyjaśniam, jak następuje:

I. 1. Stronnictwa polityczne, jako organizacje o celach i strukturze specyficznej nie podpadają pod pojęcie stowarzyszenia lub związku i dlatego też — zgodnie z praktyką wszystkich państw demokratycznych — przymusowej legalizacji nie podlegają, a zatem przepisy prawa o stowarzyszeniach z 1932 r. do stronnictw politycznych nie mają zastosowania.

2. Powyższe dotyczy stronnictw reprezentowanych w Krajowej Radzie Narodowej i stanowiących podstawę T. Rządu Jedności Narodowej R. P., a którymi są następujące stronnictwa: PPR, PPS, PSL, SL, SD i Stron. Pracy.

II. 1. O powyższym należy poinformować organa wykonawcze Milicji Obywatelskiej z powołaniem się na art. 2 lit. „c" dekretu PKWN. z dnia 27 września 1944 r. o Milicji Obywatelskiej (Dz. U. R. P. nr 7, poz. 33).

2. W razie nieprzestrzegania powyższych wskazówek i stawiania przeszkód legalnie istniejącym stronnictwom politycznym w ich działalności, winni będą pociągani do odpowiedzialności służbowej zgodnie z okólnikiem moim nr 67 z dnia 22 listopada 1945 r.

Minister: (—) Dr Władysław Kiernik.

113

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Ogólny

L. dz. Og. V/2 - 1845. Katowice, dn. 23 marca 1945 r.

OKÓLNIK Nr 10

w sprawie techniki wydawania z magazynu materiałów i przyborów pisarskich oraz zasady oszczędnego zużytkowania tychże.

Do Ob. Naczelników Wydziałów Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego i
Ob. Kierowników władz i urzędów zespolonych z Urzędem Wojew. wzgl. jemu podległych.

Celem zmechanizowania, a tym samym usprawnienia wydawania z magazynu Urzędu Wojewódzkiego materiałów pisarskich i przyborów biurowych oraz oszczędnego i celowego zużywania tychże, zarządzam co następuje:

1. Wydziały Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego oraz władze i urzędy zespolone z Urzędem Wojew.

wzgl. jemu podległe, a otrzymujące materiały pisarskie i przybory w naturze, winny przedkładać Wydziałowi Budżetowo-Gosp. Urzędu Wojew. miesięczne zapotrzebowanie na nie *w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15-go każdego miesiąca* poprzedzającego zapotrzebowanie na nowy miesiąc.

2. Przy wszelkich zapotrzebowaniach na powyższe materiały należy posiłkować się bloczkami zapotrzebowań, wzór Nr 1 i Nr 2, których dostarcza Oddział Gospodarczy Wydziału Budżetowo-Gospod. tut. Urzędu. Bloczki te stanowią równocześnie zapiski ewidencyjne otrzymanych materiałów. Zapotrzebowania, wypisane przez kalkę czysto i dokładnie przy uwzględnieniu wszystkich rubryk podanych na formularzu, a w szczególności ilości urzędników i podpisane przez szefa wydziału, urzędu, władzy itp., należy wysłać każdorazowo z całym bloczkiem Wydziałowi Budżetowo-Gosp. Urzędu Wojew. w Katowicach.

3. Przy wydawaniu materiałów magazyn odłączy z bloczka perferowaną kartkę z wyszczególnieniem ewentl. poprawek również na kopii celem przechowania jej jako dowód rozchodu, poczym zwraca bloczek Wydziałowi, urzędowi, władzy itp. razem z przydzielonym materiałem.

4. Wszelkie dodatkowe zapotrzebowania na przybory biurowe w ciągu miesiąca nie będą uwzględniane. Obliczanie zapotrzebowań na dłuższy okres czasu i w następstwie tego magazynowanie materiałów w wydziale, urzędzie, władzy itp. jest niedopuszczalne. Zapotrzebowania winny być dostosowane do najniezbędniejszych potrzeb, a zużycie materiałów oszczędne i celowe, zwłaszcza przy papierach wszelkiego gatunku i kopertach.

5. Przy zużywaniu papieru należy kierować się następującymi zasadami:

a) referaty winny być sporządzane w miarę możności na wpływach, tj. pismach wchodzących, wzgl. na makulaturze;
b) w korespondencji między wydziałami, urzędami i władzami I i II instancji jaknajszerzej należy stosować t. zw. załatwianie odręczne, tj. na samym akcie wchodzącym do urzędu, o ile niema potrzeby przechowywania tego aktu w archiwum;
c) korespondencję między referatami w Wydziałach, urzędach, władzach itp. należy uważać za niedopuszczalną, winna ona odbywać się wyłącznie w drodze odręcznego udzielania sobie akt sprawy;
d) należy możliwie ograniczyć sporządzanie odpisów pism do ilości najkonieczniejszej;
e) na referaty i czystopisy ma być używany papier t. zw. słomkowy lub konceptowy, a nawet drukowy, matowy oraz makulatura (stare druki, formularze itp.) już nieużywane. Lepsze gatunki papieru mogą być używane tylko wyjątkowo do sporządzenia aktów, mających znaczniejszą wagę państwową (świadectwa, nominacje itp.);
f) do każdego pisma, stosownie do długości tekstu, używać należy papieru odpowiedniego formatu. Zwykle wystarczy 1/4 arkusza;
g) dla tekstów krótkich papieru podwójnego w żadnym razie używać nie należy. Pisma takie winny być w zasadzie sporządzone na kartkach bloczkowych;
h) pisma wychodzące z urzędu mogą tylko wtedy składać się z 2-ch kartek, o ile pierwsza kartka została zapisana już po obu stronach;
i) czystopisy winny być pisane na jeden odstęp z małym marginesem;
j) powielanie okólników i pism okólnych należy ograniczyć do ilości koniecznej; matryce tych pism winny być zachowane, celem ewentualnego wykorzystania dla odbicia dalszych potrzebnych egzemplarzy;
k) przesyłanie przez wydziały, urzędy, władze itp. wszelkiego rodzaju list płatniczych, kwitów magazynowych, protokółów odbiorczych itp. Urzędowi Wojewódzkiemu ma być uskuteczniane bez jakichkolwiek pism (t. zw. towarzyszących).

6. Zużycie papieru i kalki przez maszynistki winno być poddane specjalnemu nadzorowi.

7. Używane koperty należy przerabiać (nicować) oraz sporządzać koperty z druków wycofanych z użycia (makulatury) z wyłączeniem papieru gazetowego, z zastrzeżeniem jedynie, że przesyłki listowe, wysłane w takich kopertach, co do ich zamknięcia i zabezpieczenia ich zawartości muszą odpowiadać postanowieniom przepisów pocztowych.

Zapotrzebowanie na materiały i przybory pisarskie należy przedkładać dopiero po zużyciu ewentualnych zapasów, znajdujących się w tamt. Wydziale, urzędzie, władzy itp.

Wojewoda:
(—) Płk. Ziętek
wz. Wicewojewoda Śląsko-Dąbrowski

114

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. BG. K. 3-d. Katowice, dnia 16 sierpnia 1945 r.

OKÓLNIK Nr 184/45

w sprawie gospodarowania przyborami biurowymi.

W toku załatwiania spraw związanych z zadaniami tut. Urzędu Wojewódzkiego stwierdziłem, że w niektórych Wydziałach Urzędu Wojewódzkiego, Urzędach i Instytucjach mi podległych na terenie Województwa nie przestrzega się nadal zasad oszczędnego i celowego gospodarowania m. i. papierem, mimo, że już zarządzeniem moim z dnia 23. III. 1945 r. Nr. Og. V/2 — 1945 w przedmiocie techniki wydawania z magazynu materiałów i przyborów pisarskich oraz zasad oszczędnego zużytkowania tychże zwróciłem na to szczególną uwagę.

Dla przykładu przytaczam jedno z wielu spostrzeżeń. Papieru pierwszej jakości, w dodatku z nadrukiem, który służyć ma wyłącznie dla przepisywania naprzykład: dekretów nominacyjnych, ważnych decyzji urzędowych o charakterze dokumentarnym, wychodzących na zewnątrz etc. używa się bezmyślnie na przepisywanie zwykłej korespondencji międzywydziałowej, wzgl. międzyurzędowej, na przepisywanie wniosków o wypłatę należności osobowych względnie rzeczowych etc. etc. zamiast na taki cel zużywać makulaturę. Naczelnicy Wydziałów względnie Kierownicy Urzędów podpisują bezkrytycznie przepisywaną na takim papierze korespondencję względnie wnioski o czym wyżej mowa, wyrażając tym samym aprobatę takiego stanu rzeczy względnie tolerując go.

Fakt ten jest zjawiskiem powodującym marnotrawstwo w gospodarce materiałowej a tym samym godzi w interes Skarbu, co pod żadnym pozorem nie może być dopuszczalne. Ponadto fakt ten świadczy, że wielu pracowników z pośród podwładnego mi personelu nie dostatecznie opanowało kardynalną zasadę ekonomicznego gospodarowania w ogóle, a w szczególności również i papierem.

Z tych zatem powodów zmuszony jestem zwrócić uwagę p o n o w n i e na konieczność przemyślanego i celowego gospodarowania.

Niedocenianie bowiem znaczenia konieczności jaknajekonomiczniejszego gospodarowania mieniem Skarbu Państwa byłoby równoznaczne z nieobywatelskim stanowiskiem stosunku do Państwa. Niedomagania, które tu poruszam nie były nigdy bez znaczenia tym więcej, w chwili obecnych trudności gospodarczych. to też nie wątpię, że konieczność natychmiastowego usunięcia tychże zostanie należycie zrozumiana. Inaczej zmuszony byłbym — w odniesieniu do winnych — zarówno marnotrawstwa jak i niedopatrzenia tegoż. do wydania zarządzeń, w wykonaniu których straty Skarbu pokrywane będą w drodze kar pieniężnych.

Wydział Budżetowo-Gospodarczy z uwagi na objaw nieproporcjonalnego zużywania omawianych materiałów upoważniam do prowadzenia stałej obserwacji zapotrzebowań oraz do skupienia specjalnej uwagi na rozchód rzeczonych materiałów i ich użycie a w wypadkach sprzecznych z wytycznymi w tym kierunku, natychmiastowego zawiadamiania mnie o wszelkich wykroczeniach, popełnianych niewłaściwościach, nadużyciach i t. p.

Treść niniejszego zarządzenia polecam podać bezzwłocznie do wiadomości wszystkim pracownikom tamt. Wydziału, Urzędu Instytucji, po czym złożyć je do zbioru pism normatywnych.

Wojewoda: w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

115

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr.: Odb/7/11/1 Katowice, dnia 6 lutego 1946 r.

w sprawie wywozu ruchomości z terenu Ziem Odzyskanych.

Obyw: Starostowie Powiatowi i Grodzcy,
Obyw. Prezydenci miast wydzielonych.

W uzupełnieniu mojego zarządzenia z dnia 11. 1. 1946 r. L. dz. Odb/7/11/1 przesyłam do wiadomości i zastosowania odpis reskryptu Ministerstwa Ziem Odzyskanych L. dz. 937/6/IV/46 z dnia 7. 1. 1946 r., który brzmi jak następuje:

„Na podstawie art. 2 lit. d dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) zarządzam:

1) ruchomości, stanowiące majątek opuszczony lub porzucony w rozumieniu ustawy z dnia 6. 5. 1945 r. o majątkach opuszczonych lub porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 97), znajdujące się na terenie Ziem Odzyskanych nie mogą być z terenu wywożone.

2) Zakaz wywozu (pkt 1) nie dotyczy ruchomości opuszczonych lub porzuconych (surowce, półfabrykaty, fabrykaty i narzędzia pracy), objętych w zarząd przez organa Ministerstwa Przemysłu, a koniecznych do wywiezienia w ramach ogólnego planu gospodarczego tego Ministerstwa.

W stosunku do tych ruchomości zezwolenia w przedmiocie wywozu, wydane *przez Ministerstwo Przemysłu lub upoważnione* przez niego organa, *są ważne na równi* z zezwoleniem Ministersterstwa Ziem Odzyskanych.

Zakaz ten nie dotyczy również *wytworów* zakładów Ministerstwa Lasów i Monopoli Państwowych, których zezwolenia *ważne są na równi z zezwoleniem M. Z. O.*

3) W przypadkach, uzasadnionych istotnymi potrzebami wewnątrz Kraju i przy uwzględnieniu gospodarczych potrzeb Ziem Odzyskanych, może Minister Ziem Odzyskanych zezwolić na wywóz ściśle określonych ruchomości wg. ujednoliconego wzoru „Zezwolenie na wywóz“.

Ponadto wyjaśniam, na podstawie reskryptu Ministerstwa Ziem Odzyskanych L. dz. Nr 509/Z. O./45 z dnia 31. 12. 1945 r., że wywóz baraków z miejscowości Birawa, Sławęcice, Łambinowice wzgl. części tychże, a przeznaczonych na pomieszczenia ludności bezdomnej w zniszczonych gminach województw centralnych, może być bez przeszkód w dalszym ciągu wykonywany.

Proszę obyw. Starostę (Prezydenta) użyczyć wszelkiej możliwej pomocy Zrzeszeniu Przedsiębiorstw Budowlanych wzgl. Społecznemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu w przeprowadzeniu omówionych wyżej zadań- jak również zabezpieczyć inne obiekty barakowe na swoim terenie i uchronić je przed ewentualną dewastacją.

Wojewoda:
wz. (—) płk. Ziętek, Wicewojewoda

116

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Wojsk. III. a/3/9/46 Katowice, dn. 14 lutego 1946 r.

w sprawie zasiłków wojskowych — wyjaśnienie.

Do
Obyw. Starostów — wszystkich
Obyw. Prezydentów miast wydzielonych
w Bytomiu, Chorzowie, Gliwicach, Katowicach, Opolu, Sosnowcu i Zabrzu.

W związku z pismem Ministra Administracji Publicznej z dnia 5 lutego 1946 r. L. dz. 299/wojsk. odnośnie niewłaściwej interpretacji pktu II okólnika Ministerstwa z dnia 7 grudnia 1945 r. L. dz. 2063/wojsk., którego treść została podana do wiadomości Obyw. Staroście (Prezydentowi) przy tut. piśmie z dnia 21 grudnia 1945 r. Nr. Wojsk. III. a/5218/45, wyjaśniam:

W punkcie 2 wspomnianego wyżej okólnika Ministerstwo poleciło odmówić dalszej wypłaty zasiłków rodzinom żołnierzy powołanych do czynnej służby wojskowej, lecz przebywających dotąd poza granicami Państwa. Nie przeszkadza to jednak w przyznaniu pomocy i zasiłków pieniężnych na warunkach dekretu z dnia 18 lipca 1945 r. a to:

1) Żołnierzom zdemobilizowanym powracającym z zagranicy (Anglia, Włochy). Żołnierze zdemobilizowani po powrocie z zagranicy winni wykazać się przy ubieganiu o zasiłek dokumentami wydanymi im przez właściwe władze wojskowe w Polsce. Dokument ten zawiera dokładne dane o przebiegu służby wojskowej, określając datę wstąpienia do Armii Polskiej oraz Nr. rozkazu Naczelnego Wodza i dzień z którym żołnierz zostaje zdemobilizowany.

Dalszy tryb postępowania normuje pkt. 3) cytowanego wyżej okólnika. Rodzinom tych żołnierzy przysługuje zaległy zasiłek (o ile dotąd nie pobrały) najwcześniej od dnia 28 czerwca 1945 r. Podana w reskrypcie Urzędu Wojewódzkiego z dnia 19 stycznia 1946 r. Nr. Wojsk. III. a/3/3/45 data 1 lutego 1945 r. zostaje niniejszym anulowana.

2) Rodzinom żołnierzy, którzy wstąpili do Armii Polskiej zagranicą po dniu 28 czerwca 1945 r. Zasiłek ten przyznać należy osobom tym od dnia faktycznego wstąpienia do Armii Polskiej zagranicą. Za podstawę służy data wstąpienia do Armii Polskiej zagranicą uwidoczniona w wspomnianym wyżej zaświadczeniu wydanym zdemobilizowanemu przez władze wojskowe w Polsce.

3) Rodzinom żołnierzy przebywających w obozach repatriacyjnych zagranicą, którzy wyrazili chęć powrotu do kraju przysługuje również prawo do zasiłków i pomocy tak jak rodzinom żołnierzy odbywających służbę wojskową w kraju.

Analogiczną rolę wymaganego § 11 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 31 października 1945 r (Dz. U. R. P. Nr 49 poz. 277) załącznika Nr 5 wydawanego rodzinom wojskowych okresowo przez władze wojskowe w kraju, spełniają w tym wypadku, jako dowód zgłoszenia do powrotu, zaświadczenia komendantów R. K. U. wydane na podstawie zarządzenia Ministra Obrony Narodowej (Dep. Pob. i Uzup. Nr 07794/2/5 z dnia 20 grudnia 1945 r albo zaświadczenia przesyłane rodzinom przez żołnierzy znajdujących się jeszcze w obozach repatriacyjnych.

Równocześnie w sprawie zasiłków i pomocy rodzinom żołnierzy Wojska Polskiego oraz zdemobilizowanym żołnierzom zapisanym do II., III. i IV. grupy niemieckiej listy narodowej lub do grupy t. zw. „Leistungs-Pole“ wyjaśniam, co następuje:

a) osobom z II grupy niemieckiej listy narodowej (Volkslisty) należy wypłacać zasiłki i udzielać pomocy zgodnie z przepisami Dekretu z dnia 18 lipca 1945 r. o pomocy i zasiłkach dla rodzin żołnierzy W. P. oraz zdemobilizowanych żołnierzy dopiero po odzyskaniu przez te osoby pełni praw obywatelskich na podstawie postanowienia Sądu Grodzkiego (Ustawa z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów),

b) osobom III i IV grupy niemieckiej listy narodowej (Volkslisty) oraz grupy t. zw. „Leistungs-Pole“ należy wypłacać zasiłki i udzielać pomocy zgodnie z przepisami Dekretu z dnia 18 lipca 1945 r. dopiero po uzyskaniu przez te osoby zaświadczenia tymczasowego (załącznik Nr. 2 do rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 25 maja 1945 r. Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 128).

Równocześnie przesyłam do wiadomości wyjaśnienia Ministra Aprowizacji i Handlu w sprawie zaopatrzenia rodzin żołnierzy W. P. oraz żołnierzy zdemobilizowanych:

„Iż pierwsi członkowie powołanych do służby wojskowej otrzymują I kat., pozostali członkowie — kat. I R.

Pierwsi członkowie rodzin osób powołanych do wojska tracą swoje uprawnienia do zaopatrzenia wg. norm kategorii I z chwilą demobilizacji osób powołanych do wojska i nabywają uprawnienia do zaopatrzenia według kat. I R.

Prawo członków rodzin do zaopatrzenia według kat. I R kończy się z chwilą wygaśnięcia uprawnień żołnierza zdemobilizowanego.

Rodziny żołnierzy zaginionych bez wieści na terenie działań wojennych oraz rodziny żołnierzy poległych na polu walki, czy też zmarłych w kraju na skutek ran i schorzeń nabytych podczas działań wojennych, o ile nie posiadają gospodarstwa wiejskiego ponad 2 ha, otrzymują na podstawie zaświadczeń miejscowych wydziałów opieki społecznej karty żywnościowe I R kat. (§ 7 p. 4 Instrukcji o zaopatrzeniu ludności pracującej nierolniczej).

Żołnierze inwalidzi, którzy utracili od 45% zdolności do zarobkowania otrzymują karty I-ej kat. wszyscy inni inwalidzi wojenni i wojskowi otrzymują karty żywnościowe II kat. Członkowie rodzin wyżej wymienionych otrzymują zaopatrzenie według norm I R kat. (§ 7 p. I. wyżej powołanej Instrukcji)."

Wojewoda: Dr Salcewicz, Wicewojewoda.

117

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Nr. P. O. 1 e/18/45 Katowice, dnia 14. lutego 1946 r.

OKÓLNIK Nr 329/46

w sprawie opieki nad ofiarami terroru hitlerowskiego.

Ob. Starostowie i Prezydenci
miast wydzielonych.

W ślad za okólnikiem Nr 59. P. O. le/3/45 z dnia 1. VI. 45 dot.: ofiar terroru hitlerow., opieka, uzupełnia się treść tegoż przez powiększenie grupy osób, które mogą korzystać z funduszów pomocy dla ofiar terroru hitlerowskiego w sposób następujący:

Na stronie 2-giej okólnika z dnia 1. VI. 45. Nr. P. O. le/3/45/ Nr 59 do punktu 2 — wdowy i sieroty po więźniach zamordowanych w obozach koncentracyjnych lub więzieniach dodaje się zdania — „jak również ojciec względnie matka, jeżeli są niezdolni do pracy, nie posiadają żadnego dochodu na utrzymanie a pozostawały dawniej na utrzymaniu wyłącznym więźnia. —"

Takie zeznanie rodziców musi być poparte przez 2 świadków, którzy muszą stwierdzić, że osoby te pozostawały na wyłącznym utrzymaniu więźnia, a stan ten stosownie do towarzyszących okoliczności miał być trwały.

Zapomogi dla rodziców mogą być przyznane przy prośbach już wniesionych od 1. II. 46 r., dla próśb, które będą w przyszłości wnoszone od dnia wydania stosownej decyzji przez odnośne komitety.

Wojewoda:
wz. (—) płk. Ziętek, Wicewojewoda

118

MINISTERSTWO ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
Departament Weterynarii

Warszawa, dnia 7 lutego 1946 r.

w sprawie obrotu przetworami mięsnymi (wędlinami i innymi wyrobami masarskimi).

Na podstawie § 41 Rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 10. 12. 1936 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad miesem i przetworami miesnymi (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 643) Ministerstwo poleca wydanie odpowiednich zarządzeń, aby urzędowi lekarze wet. przy wykonywaniu nadzoru weterynaryjnego kontrolowali stosowanie przepisów w. w. Rozporządzenia, a w szczególności, aby zwracali uwagę na następujące wymogi:

1. wędliny i inne wyroby wędliniarskie przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu do spożycia powinny być zaopatrzone w plomby wytwórcy (§ 39, pkt. 1, 2, 3, w. w. rozporządzenia).
2. Wędliny i inne wyroby wędliniarskie przeznaczone do sprzedaży bezpośrednio przez wytwórców i w miejscowości, gdzie były wytworzone, nie wymagają zaopatrzenia w plomby pod warunkiem umieszczenia w miejscu sprzedaży, na widocznym i dostępnym miejscu, wyraźnego napisu „wędliny własnego wyrobu" (§ 39. pkt. B. w. w. rozporządzenia).

Jednocześnie Ministerstwo prosi o spowodowanie w porozumieniu z właściwymi władzami, aby przepisy § 40 w. w. Rozporządzenia były ściśle przestrzegane oraz, aby wytwórcy wędlin i innych wyrobów masarskich zaopatrzyli się w odpowiednie plombownice i wystarczające ilości plomb.

W związku z powyższym pismo tut. z dnia 10. 12. 1945 r. Nr W. 211/1 w tej sprawie odwołuje się.

Dyrektor Departamentu: (—) Armiński.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Weterynarii. Katowice, dnia 15 lutego 1946 r.
dz. Wet. III D. 5-3/46

w sprawie obrotu przetworami mięsnymi (wędlinami i innymi wyrobami masarskimi).

Otrzymują: Powiatowi Lekarze Weter. (wszyscy) do wiadomości przestrzegania i dopilnowania wykonania oraz z poleceniem podania do wiadomości rej. lekarzom wet. i scisłego przestrzegania w ślad za tut. pismem z dnia 29. 12. 1945 r. Wet. III/D 5-2528/45.

Za Wojewodę: (—) Wójcicki Bronisł. Nacz., Wyd. Wet.

119

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Nr. SM. II. 25/11/46. Katowice, dnia 19. lutego 1946.

w sprawie diet dla organów wykonawczych rad narodowych.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych
jako Przewodniczących Wydz. Pow.
i Prezydentów Miast wydzielonych
województwa śląsko-dąbrowskiego.

Według postanowień okólnika Nr 2 z dnia 28 grudnia 1944 r. (A. B. 1473/Ad) o zestawieniu budżetów samorzadowych na okres 1945/46 (Dz. Urzęd. Mn. Adm. Publ. Nr. 1 z dnia 1-go kwietnia 1945 r.) wysokość diet członków rad narodowych i ich prezydiów ustala właściwa rada narodowa, wysokość zaś diet organów wykonawczych rad narodowych miała być ustalona oddzielnie rozporządzeniem Ministra Administracji Publicznej zgodnie z art. 12 § 3 dekretu z dnia 23 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. nr 14, poz. 74).

Obecnie Ministerstwo Administracji Publicznej pismem z dnia 31 stycznia r. b. L. dz. III. S. A. 88/46 wyjaśniło, że znajdujący się w końcowej fazie prac legislacyjnych dekret o uposażeniach w samorządzie terytorialnym przewiduje prawo rad narodowych uchwalania diet dla członków organów wykonawczych, a więc między innymi dla członków wydziałów wojewódzkich i wydziałów powiatowych.

Z tego więc powodu Ministerstwo nie przewiduje wydania rozporządzenia na podstawie art. 12 § 3 dekretu z dnia 23 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. nr 14, poz. 74).

W międzyczasie należy wypłacać członkom organów wykonawczych rad narodowych całodzienne diety w wysokości obliczonej dla pracowników państwowych V. grupy uposażenia na podstawie rozporządzenia z dnia 12. września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. nr 41, poz. 223).

Wojewoda:
wz. (—) płk. Ziętek, wicewojewoda.

120

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Wojskowy Katowice, dnia 1 marca 1946 r.

w sprawie drzewa opałowego dla rodzin żołnierzy W. P.

Obyw. Starosta pow. (wszyscy)
Obyw. Prezydent miasta Bytomia, Chorzowa, Gliwic, Katowic, Opola, Sosnowca i Zabrza.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Ministerstwo Leśnictwa — Departament Użytkowania i Zbytu pragnąc przyjść z pomocą niezamożnej ludności, wydało do swych Dyrekcji Lasów Państw. zarządzenie z dnia 16. I. 1946 r. Znak V/H. 6168/278 w sprawie ulgowej sprzedaży drewna opałowego z 50% zniżką od cen obowiązującego cennika.

Z wyżej wymienionej zniżki korzystać mogą:

a) osoby które zamieszkiwały w okresie działań wojennych tj od lipca 1944 r. powiaty: augustowski, białostocki, bielsk-podlaski, dębicki, iłżański, jasielski, kozienicki, łomżyński, makowski, mielecki, opatowski, ostrołęcki, ostrów-Mazowiecki, pułtuski, radomski, radzymiński, sandomierski, stopnicki, suwalski, szczuczyński, wadowicki, warszawski, a które znajdują się w ciężkich warunkach materialnych,
b) rodziny po poległych w czasie okupacji, względnie podczas działań wojennych na całym terenie R. P.
c) nauczycielstwo na całem terenie R. P.
d) innej ludności małorolnej, której gospodarstwa zostały mocno zniszczone podczas wojny oraz właścicielom gospodarstw, utworzonych całowicie w wyniku reformy rolnej na całym terenie R. P.

Biorąc pod uwagę, że większość rodzin wojskowych będzie mogła korzystać z prawa nabycia drewna opałowego na ulgowych warunkach, Ministerstwo Leśnictwa nie widzi możliwości bezpłatnego wydania w. w. drewna opałowego.

Za Wojewodę: Dr Skulicz, Naczelnik Wydz. Wojsk.

121

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO.

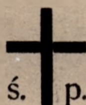
z dnia 21 lutego 1946 r.

w sprawie stawki dziennej w szpitalu dla Psychicznie i Umysłowo-Chorych Fundacji SS. Najśw. Marii Panny w Branicach.

Na podstawie artykułu 35 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia *22* marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 382) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej w Szpitalu dla Psychicznie i Nerwowo-Chorych — Fundacji SS. Najśw. Marii Panny — w Branicach na 50,— zł dziennie za leczenie zarówno samopłacących jak i ubezpieczonych.

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę: Dr Feliks Presser, Nacz. Wydz.



ś. p.

Dnia 25. II. 1946 r. zmarł w Niemodlinie na posterunku pracy

ś. p. Dr Olgierd Kuliński

lekarz powiatowy

W najtrudniejszym okresie stanął ś.p. Dr Olgierd Kuliński w szeregach pierwszych pionierów Ziem Odzyskanych. Z pełnym poświęceniem niósł pomoc lekarską w okresie epidemii. W walce tej zginął.

Cześć Jego pamięci!
Wydział Zdrowia
Urzędu Wojewódzkiego Śląsko - Dąbrowskiego
w Katowicach.

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452, adm.-pok. 242, tel. 356. *ZA REDAKCJE: Dr. Piotr Batowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360,— zł, półroczna 180,— zł, kwartalna 90,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 4,— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 2 zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 20 zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 12,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54
R 15028